

32002R1972

7.11.2002

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 305/1

UREDBA SVETA (ES) št. 1972/2002
z dne 5. novembra 2002
o spremembah Uredbe (ES) št. 384/96 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti

SVET EVROPSKE SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je z Uredbo (ES) št. 384/96 ⁽¹⁾ sprejel skupna pravila za zaščito proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti.
- (2) Primerno je razložiti, kdaj velja, da so stranke povezane zaradi določanja dampinga. Člen 143 Uredbe Komisije (EGS) 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽²⁾, vsebuje takšno opredelitev, ki odraža opredelitev, določeno v členu 15.4 Sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 ⁽³⁾.
- (3) Člen 2(3) Uredbe (ES) št. 384/96 med drugim določa, da se tam, kjer zaradi posebnih tržnih razmer ni mogoče ustrezno primerjati prodaj podobnega izdelka ustrezni tretji državi izračuna normalna vrednost na podlagi stroškov proizvodnje v državi porekla, čemur se doda razumen znesek za stroške prodaje, splošne stroške in upravne stroške ter dobičke, ali pa na podlagi izvoznih cen, pri običajnem poteku trgovanja, če so te cene reprezentativne. Pametno je pojasniti, katere okoliščine je mogoče imeti za takšne, ki predstavljajo posebne tržne razmere, v kateri prodaje podobnega izdelka ne omogočajo ustrezne primerjave. Takšne okoliščine se lahko na primer pojavijo zaradi obstoja barter poslov in drugih netrgovinskih dogovorov o oplemenitenu ali drugih tržnih ovir. Rezultat tega

je, da tržni signali ne morejo ustrezno odražati ponudbe in povpraševanja, kar posledično lahko vpliva na ustrezne stroške in cene ter tudi povzroči, da notranje cene niso primerljive s svetovnimi cenami ali cenami na drugih reprezentativnih trgih. Očitno je, da nobeno pojasnilo v tem kontekstu ne more biti izčrpno glede na precejšnjo raznolikost možnih posebnih tržnih razmer, ki ne omogočajo ustrezne primerjave.

- (4) Za ustrezno velja, da se udeležene pouči, kaj storiti, če v skladu s členom 2(5) Uredbe (ES) št. 384/96 evidence niso primeren odraz stroškov, povezanih s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka zlasti v situacijah, ko zaradi posebnih tržnih razmer prodaje podobnega izdelka ne omogočajo ustrezne primerjave. V takšnih okoliščinah se ustrezni podatki pridobijo iz virov, na katere takšna izkrivljanja ne vplivajo. Takšni viri so lahko stroški drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kjer takšne informacije niso na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa je mogoče uporabiti katero koli drugo razumno podlago, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov. Ustrezne podatke je mogoče uporabiti bodisi za prilagoditev določenih postavk evidenc obravnavane stranke, kjer pa to ni mogoče, pa za določitev stroškov obravnavane stranke.
- (5) Člen 2(7) Uredbe (ES) št. 384/96, kakor je bila spremenjena predvsem z Uredbo (ES) št. 905/98 ⁽⁴⁾ in Uredbo (ES) št. 2238/2000 ⁽⁵⁾, med drugim določa, da se v primeru uvoza iz Ruske federacije normalna vrednost določi v skladu s pravili, ki se uporabljajo v državah s tržnim gospodarstvom, za tiste proizvajalce, ki dokažejo, da prevladujejo tržni pogoji glede proizvodnje in prodaje zadevnega izdelka. Vpričo zelo velikega napredka Ruske federacije v smeri vzpostavitve pogojev tržnega gospodarstva, kakor je bil ugotovljen na rusko-evropskem srečanju na vrhu 29. maja 2002, je primerno omogočiti določitev normalne vrednosti za ruske izvoznike in proizvajalce v skladu z določbami člena 2(1) do (6) Uredbe (ES) št. 384/96.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2238/2000, UL L 257, 11.10.2000, str. 2.

⁽²⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 444/2002, UL L 68, 12.3.2002, str. 11.

⁽³⁾ UL L 336, 23.12.1994, str. 119.

⁽⁴⁾ UL L 128, 30.4.1998, str. 18.

⁽⁵⁾ UL L 257, 11.10.2000, str. 2.

- (6) V skladu s členom 2(10)(i) Uredbe (ES) št. 384/96 se prilagoditve normalni vrednosti in izvozni ceni opravijo po plačilu provizij. V skladu s stalno prakso Komisije in Sveta je pametno pojasniti, da so takšne prilagoditve potrebne tudi, če stranke ne delujejo na podlagi odnosa naročnik – zastopnik, temveč dosegajo enak gospodarski rezultat delujoč kot kupec in prodajalec.
- (7) Uredba (ES) št. 384/96 ne navaja meril, v skladu s katerimi se izvozniku, za katerega se normalna vrednost določi v skladu s členom 2(7)(a), lahko določi individualna stopnja dajatve, izračunana s primerjanjem te normalne vrednosti in izvoznikovih individualnih izvoznih cen. Zaradi preglednosti in pravne varnosti je primerno določiti jasna merila za zagotavljanje takšne individualne obravnave. Izvozne cene izvoznikov, ki jih zajema člen 2(7)(a) Uredbe (ES) št. 384/96, se potemtakem lahko upoštevajo, kadar se izvozne dejavnosti podjetja svobodno določajo, kadar sta lastništvo in nadzor nad podjetjem dovolj neodvisna in kadar se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje individualnim protidampinškim ukrepom. Takšno individualno obravnavanje se lahko odobri izvoznikom, za katere je mogoče na podlagi utemeljenih zahtev dokazati, da lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, svobodno vračajo v domovino kapital in dobičke; da se izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določajo ter da se pretvorbe menjalnih tečajev opravljajo po tržni stopnji. Dokazati je treba tudi, da je večina delnic v lasti zasebnikov in da so državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljaljskih položajih, v manjšini ali pa, da je podjetje dovolj neodvisno od vmešavanja države.
- (8) Člen 18(5) Uredbe (ES) št. 384/96 določa, da je treba v primeru uporabe razpoložljivih dejstev uporabljene informacije preveriti s sklicevanjem na informacije iz več virov. Koristno je določiti, da se lahko takšni viri, kjer je primerno, nanašajo tudi na podatke v zvezi s svetovnim trgovom ali drugimi reprezentativnimi trgi.
- (9) Zaradi pravne varnosti je treba zagotoviti, da začnejo te spremembe veljati čim prej za vse nove preiskave–

Komisije (EGS) 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (*).

(*) UL L 253, 11.10.1993, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 444/2002 (UL L 68, 12.3.2002, str. 11).“;

2. v členu 2(3) se doda naslednji stavek:

„Med drugim se šteje, da v smislu prejšnjega stavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo ne-trgovinski dogovori o oplemenitenu.“;

3. v členu 2(5) se po prvem stavku vstavi naslednji stavek:

„Če stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, ki se preiskuje, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, jih je treba prilagoditi ali določiti na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takšnih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.“;

4. v prvem stavku člena 2(7)(b) se črtata besedi „Ruska federacija“;

5. v členu 2(10)(i) se doda naslednji stavek:

„Izraz ‚provizije‘ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.“;

6. Člen 9(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Proti dampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelke iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe. Uredba, ki uvaja dajatev, določi takšno dajatev za vsakega dobavitelja ali, če to ni izvedljivo, in na splošno, kjer se uporablja člen 2(7)(a), zadevni državi dobaviteljici.“

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 384/96 se spremeni kakor sledi:

1. v členu 2(1) se doda naslednji stavek:

„Da bi določili, ali sta dve stranki povezani, je treba upoštevati opredelitev povezanih strank, določeno v členu 143 Uredbe

Kadar se uporablja člen 2(7)(a), se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, da:

- (a) lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;
- (b) so izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določeni;

- (c) je večina deležev v lasti zasebnikov. Državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljaljskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je podjetje kljub temu dovolj neodvisno od vmešavanja države.
- (d) se pretvorbe menjalnega tečaja opravljajo po tržni stopnji; in
- (e) se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje ukrepom, če se individualnim izvoznikom dodelijo različne stopnje dajatve.“

7. v členu 18(5) se doda naslednji stavek:

„Takšne informacije lahko vključujejo ustrezne podatke, ki se nanašajo na svetovni trg ali druge reprezentativne trge, kjer je primerno.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se za vse preiskave, ki so se začele v skladu z Uredbo (ES) št. 384/96 po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. novembra 2002

Za Svet

Predsednik

T. PEDERSEN
